

Напослѣдскы зачѣдино види, че
блжесто-то и позлатено-то слънце като
че се свѣќало въ едно лѣтко и прозрачно
испареніе, издигна се много високо надъ
горы-тѣ.

И отъ това зачѣдено извика: »Що
» гледамъ? каква е чѣдна свѣтаника! «
и като слѣдваше да ѝ сзира прости
си рѣцѣ-тѣ, зарадъ да ѝ хване, но
та като беше вече испустила зари-тѣ
си, придви го, да си махне очи-те
отъ нея.

Тогива тръгна малко и се запрѣ,
защо-то се боеше да не смажи нѣкакъ
хубавы-тѣ цѣѣтица, отъ кои-то мора-
ва-та беше посѣена.

Въ това време виде едно аганце че
лѣжи до единъ кичестъ трюндафилъ; и
извика радостно. »Али! едно аганци!
едно аганци! « Послѣ се затечи къмъ
него, и мѣ се цѣеше да го хване, но то